

TÉMA MĚSÍCE

CHCEŠ-LI VE ZDRAVÉM TĚLE ZDRAVÉHO DUCHA MÍTI, BUĎ FIT V AREÁLU ZDRAVÍ

Asi takto by se dala jednoduše shrnout historie líbeznického Areálu zdraví, místními řečeného prostě Arčo. Nahlédneme-li do rubriky webu obce s názvem Místopis, která se skrývá pod odkazem Volný čas, zjistíme, že před 58 lety v roce 1968 začíná proměna deponie místního cukrovaru. A to proměna zásadní. Impulz vzniku sportovního areálu přišel s obnovou skautské organizace, a i když byla po dvou letech opět zrušena, sportovní duch už se zde pevně chytil drápkem.

A kde se vzal název Areál zdraví? Když v roce 1970 museli skauti opustit svoji chatu u Makůvky (Líbeznický potok), tehdejší vedení obce rozhodlo o jejím následném využití pro sportovní účely. Rozhodnutí bylo jedna věc, nápad zrealizovat pak věc druhá a podstatnější. Parta nadšenců okolo Milana Korejse a Jana Vondráše svým entuziasmem dokázala sehnat nějaké peníze, ale především předvedla, že práce na něčem, co bude sloužit dalším sportovcům, bude vlastně pro radost. A zadarmo – nebo po líbeznicku spíše za pralinku. Bez jejich nadšení pro dobrou věc by asi nikdy nevzniklo zázemí pro atletiku, stolní tenis, košíkovou, kurty na volejbal,

nohejbal i tenis. Později vzniklo malé dětské hřiště s brouzdalištěm. K malé chatě byla vybudována větší, přibýly plechové garáže k uložení sportovního nářadí a vybavení, vznikla i venkovní umývárna. Konaly se zde nejen oslavy MDD neboli Mezinárodního dne dětí, ale především turnaje ve stolním tenisu, v tenisu a nohejbalu. Heslo tehdejší doby „Buď fit“ prostě Líbezníci naplňovali v plné míře. Turnaj v nohejbalu byl vyhlášen široko daleko a sjížděly se sem týmy až z Prahy. Dnešní oddíl atletiky má zázemí na Duhovce a závody pořádá na tartanové dráze. Tehdejší atleti pořádali závody na škvárové sprinterské dráze, která sloužila i jako

sektor pro hod oštěpem či vrh koulí. A celostátní spartakiáda? Představení různých sestav na okrskové úrovni s postupem na Strahov bylo divácky velmi žádanou akcí. A kde? No přece v Areálu zdraví.

Všechno ale jednou končí, aby vznikl prostor pro věci nové. „V reakci na odezvu veřejnosti v podobě pocitové mapy obce jsme 28. ledna 2015 uspořádali debatu a tvůrčí dílnu, jejímž smyslem bylo spolu s žáky základní školy a mladými lidmi, kteří Areál zdraví nejvíce využívají, hledat novou podobu tohoto prostoru,“ vrací se do období před jedenácti lety místostarosta obce Michal Doubrava a dodává: „Ve školní jídelně základní školy se sešlo více než třicet dětí, mladých lidí i dospělých. Nešlo jen o diskusi a ukázky možných úprav, každý z účastníků vzal tužku do ruky a kreslil, jak by si Areál zdraví v budoucnu

Pokračování na straně 3

SVĚT CHCE BÝT KLAMÁN

Pavel Kožíšek patří mezi nejnámější české iluzionisty, v médiích bývá někdy uváděn jako „český Copperfield“. Vedle stovek jevištních vystoupení se objevil i v řadě televizních pořadů a v roce 1996 získal titul mistra světa na mezinárodním festivalu bavičů v Japonsku. Je zakladatelem a principálem Divadla kouzel v Líbeznicích, které se postupně proměnilo v originální scénu nejen pro kouzelnická představení, vystupovala zde řada hostů, své premiéry tu uváděli například Zdeněk Izler nebo Vladimír Hron a natáčel se zde i zábavný televizní pořad *Nikdo není dokonalý*. Dnes divadlo nabízí program pro děti i dospělé a rozvíjí další projekty ze světa iluzí.

Kdy se zrodila myšlenka mít vlastní divadlo a co tě k ní definitivně přivedlo?

Přiznám se, že to byla náhoda. Původně jsem si prostory bývalého líbeznického kina pronajal jako sklad rekvizit. Když jsem ale seděl v hledišti, tak mi přišlo líto, že by docela hezký sál měl být využit jenom jako sklad. Dva roky jsem vystupoval a žil v Japonsku, kde jsem otevíral první japonské divadlo kouzel. Také se nenacházelo přímo v centru hlavního města. Tím jsem se inspiroval a zkusil otevřít první české divadlo kouzel. Vlastnímu zrodu divadla v roce 2003 pomáhaly i naše přední osobnosti. Hudební znělku divadlu nahrál Michal David a namluvil ji herec Pavel Trávníček. Kmotry našeho divadla byli houslový virtuos Jaroslav Svěčený a legendární filmový režisér Juraj Herz, který byl v soukromí nadšený amatérský kouzelník.

Jak reagovali místní, když se dozvěděli, že v Líbeznicích vznikne kouzelnické divadlo?

Myslím, že převážně skepticky, nepovažovali to za projekt schopný života. A vidíte, do Líbeznic si našli cestu diváci z celé republiky, protože jsme jediná stálá divadelní scéna dramaturgicky zaměřená pouze na kouzelnická představení.

S jakou vizí jsi divadlo otevíral a jak se tvoje původní představy časem proměnily?

Původně jsem myslel, že budeme vedle kouzelnických vystoupení uvádět i hostující zájezdová divadelní představení. V Líbeznicích první rok hráli v různých představeních například Josef Dvořák, Petr Nárožný, Květa Fialová, Ladislav Mrkvička, Naďa Konvalinková, Josef Somr, Petr Kostka, Jaroslav Uhlíř, Jana Brejchová a řada dalších zvučných jmen. Bohužel to ale bylo finančně ztrátové, tak jsem musel od této prvotní vize ustoupit a hrajeme už pouze svá vlastní kouzelnická představení.

Jak dnes vypadá běžný program Divadla kouzel a co považuješ za jeho největší tahák?

Naše Divadlo kouzel je především světem hravé dětské fantazie, takže většina našich představení je určena právě nejmenším divákům. Vedle dětských kouzelnických pořadů, kde učím na jevišti děti i kouzlit, je pilotním představením divadla kouzelnická show pro celou rodinu *Magická esa*. Diváci zde uvidí čtyřmetrovou skluzavku času, která pro-

mění postavu dospělého člověka v malé dítě, záhadné čtení myšlenek diváků v publiku, nebezpečné prostoupení obřím ventilátorem, originální levitaci divačky z publika nebo vystřelení kouzelnice z děla. A pokud si v salonku nejslavnějšího kouzelníka všech dob Harryho Houdiniho sáhnete na jeho kouzelnickou hůlku, splní se vám prý i vaše tajné přání.

V budově je i zrcadlové bludiště, jak tento nápad vznikl?

Když se uvolnily prostory v přízemí, kde byla výroba pěnových hraček, napadlo mě tady vybudovat něco, aby návštěvníci divadla měli před představením a po něm ještě nějakou další zábavu. Tak vznikl zrcadlový labyrint, který vás pobaví téměř 70 velkoplošnými zrcadly. V Líbeznicích máme více zrcadel než slavnější bludiště na Petříně. I když jsem si labyrint nekonečných chodeb s nikam nevedoucími uličkami a slepými zákoutími sám nakreslil, někdy se v něm i já sám ztratím. V síni smíchu vás veselá různě prohnutá zrcadla promění v trpaslíka s malinkými nožičkami, v hušeňourka s dlouhými rukama nebo v jinou komickou figurku. Uděláte si zde vtipnou fotku nebo video, jak sedíte na stropě v antigravitační místnosti, stoleček vám levituje nad hlavou, nebo se vyfotíte v nekonečném prostoru tunelů zrcadlového bludiště, který vás magicky rozmnoží.

Tvoje aktivity přesahují i Líbeznice, příkladem je Muzeum fantastických iluzí v Praze. Co stálo za jeho vznikem?

Roky sbírám staré optické iluze, a když to kamarádi viděli, tak mi z legrace řekli, že bych si už měl otevřít muzeum. Tak jsem to udělal ve Vodičkově ulici. V našem muzeu se stanete součástí expozice fantastických optických klamů a velkoformátových trikových obrazů. Máme zde více než 150 interaktivních a hlavně zábavných exponátů. Návštěvníkům se líbí, že si mohou vyzkoušet, jak optické klamy fungují, a pořídí si navíc vtipné fotky a videa. V muzeu skončíte v zajetí obří chobotnice, ve středověké mučirně nebo jako trosečník legendárního Titanicu. Vyzkoušíte si kouzelnou židli nebo magickou místnost, která vás promění v trpaslíka či obra. Vaše hlava se náhle ocitne na stole, projdete se po ochozu pražského orloje nebo si na vás pochutná King Kong. Dýchne tu na vás kouzlo starých časů a dozvíte se zajímavá tajemství optických iluzí.

Pavel Kožíšek

Byl nějaký konkrétní moment, který zásadně ovlivnil další směřování divadla?

Přímo směřování ani tak ne, ale kdy jsem se opravdu bál, zda to ekonomicky ustojíme, byla doba covidu. Zaplatit pánbůh, přežili jsme, a to hlavně díky maximálně vstřícnému přístupu majitelů budovy, kde divadlo sídlí, rodině Tišnovských, která nám odpustila nájem. To bylo velké gesto. Ale i tak to nebylo vůbec jednoduché. Ekonomicky problematictější to bylo pro Divadlo kouzel, které bylo vlastně úplně zavřené. Muzeum mohlo aspoň částečně fungovat, byť tam samozřejmě byla nějaká restriktivní opatření.

Co tě na práci v Líbeznicích nejvíce baví a co ti přináší největší radost?

Už se tady cítím jako doma, být v Líbeznicích nebydlím. Ale protože v médiích, když mluvím o divadle, říkám „u nás v Líbeznicích“, spousta lidí si myslí, že tady i žijeme. A to mi dělá radost.

Máš nějaký kouzelnický sen nebo projekt, který bys rád uskutečnil?

Já už si jenom přeji, aby divadlo v Líbeznicích – pokud možno ještě dlouho – oslovovalo diváky a naše kouzla je bavila. Ale našťastí, jak praví staré latinské přísloví, svět chce být klamán, tedy budíž klamán.

Děkuji za rozhovor.

Radek Kraus
foto archiv -PK-

Zrcadlový labyrint v Líbeznicích

Představení Divadla kouzel

Dokončení ze strany 1

představoval. Vzniklo tak několik návrhů, se kterými obec dále pracovala.“

A výsledek práce byl vidět v několika následujících letech, kdy nejprve vznikl skatepark, workout, fitness a nové cesty s můstkem přes Makůvku. Následovalo víceúčelové hřiště s kluzištěm, kde si s rodinou s chutí zabruslila i hvězda NHL Jakub Voráček. Lanové hřiště, trampolíny, nové hygienické zázemí s kavárnou. Loni vzniklo veřejné griloviště, venkovní posezení pod stromy (zatím tedy jen stromečky) i alej podél hlavní cesty.

A letos konečně přišla na řadu rekonstrukce dětského hřiště i hřiště na basketbal. „Po dokončení druhé největší investice v Arči, sociálního zázemí s kavárnou, jsme oslovili obecní architektku Zuzanu Freiheit a specialistu na veřejnou zeleň Ondřeje Turka a setkali jsme se s nimi uprostřed Arča,“ říká starosta obce Jan Havlíček. „Představili jsme jim prostor, který by bylo vhodné doplnit sjednocujícími prvky, a první výsledek jejich práce můžete vidět už dnes právě v podobě sezení za kavárnou či nové výsadby budoucích přírodních slunečníků nad lavičkami podél cesty,“ dodává s lehkým úsměvem Jan Havlíček. Vzniká další studie ozelenění, parkové úpravy se budou týkat i horní

cesty podél plotů a zdí sousedních nemovitostí. Změnou projde také parkoviště u vstupu do Arča směrem od centra obce. To je ale etapa s číslem 2.

Etapa první se týká dětského hřiště, hřiště na basketbal a venkovní úpravy okolí před kavárnou. „Inspirací pro návrh dětského hřiště mi byl můj syn, se kterým s manželem trávíme hodně času v parcích i na hřištích takřka po celé Evropě,“ říká autorka návrhu přestavby hřišť Zuzana Freiheit. A tak se nejen líbeznické děti mohou těšit na hřiště 21. století. Veškerá plocha bude z příjemného materiálu známého pod názvem tartan, z nějž budou vyrobeny i herní prvky jako prolézací kopec, pískoviště či skluzavka. A když někdo vyskočí ze zemní trampolíny a spadne, svalí se do měkkého.

SPORTOVIŠTĚ VŠUDE, KAM SE PODÍVÁŠ

Stejněho povrchu se dočká i hřiště na basketbal. Ale protože zejména dopoledne jsou hřiště v Arči eldorádem pro malé a školou nepovinné děti, kromě klasického lajnování pro basket budou na hřišti i malůvky jako skákačí panák, bludiště, twister... prostě opičí dráha jako fik.

V únoru se rozběhla soutěž na zhotovitele, hlavní stavební práce by měly probíhat o prázdninách. Po zahájení školního roku se instalují herní prvky, upraví se zeleň a nová hřiště mohou být předána dětem i sportovcům.

Celý areál zabírá plochu o rozloze 1,1 hektaru. To je asi jedno a půl fotbalového hřiště, kde by prostou matematikou hrálo 33 hráčů. A čtyři a půl rozhodčího, ať je matematika přesná. Jenže v našem Arči si může hrát najednou 11 skokanů na trampolíně, pět šplhavců v lanovém centru, šest basketbalistů, děti jako smetí na dětském hřišti, 10 skejtáků, 50 bruslařů, pět workoutistů, šest fitnessáků, 40 kavárenských povalečů, hloučky sportovců propagujících zevling, párek opěkačů buřtů a klobásek, přiměřeně osvěžujících se atletů na mlhovišti, nepočítané pobíhající děti na trávníku bedlivě sledovaných mnoha páry rodičovských očí a jednotlivci či malé skupinky obyčejných relaxujících lidí. Prostě místo pro velké množství lidí napříč všemi možnými volnočasovými aktivitami. Zejména sportovními.

Takže sportu zdar a buďte fit.

-IČ-
foto Petra Hajská

STĚHOVÁNÍ OBECNÍ KNIHOVNY A UZAVŘENÍ LÉKÁRNY

Blíží se dlouho očekávaná rekonstrukce domu čp. 142. S tím souvisí přerušení provozu knihovny a zrušení lékárny. Až do konce měsíce května roku 2026 bude místní lékárna otevřena ve standardní otevírací době, od června budete muset dojíždět do lékáren v okolních obcích nebo městech. Nejbližší lékárnu najdete v Březiněvsi – je součástí nákupního centra. Shodou okolností podobné místo s několika obchody včetně nové lékárny bude již do konce kalendářního roku postaveno i u nás v Líbeznicích, naproti benzinové pumpě.

Bártovi, kteří lékárnu provozují, by rádi poděkovali za přízeň všem zákazníkům, bylo jim potěšením v Líbeznicích pracovat. Teď už je čas jít dál.

Obecní knihovna se bude během dubna a května tohoto roku stěhovat do Domu služeb. Knihovnu pak budete moci standardně navštěvovat a využívat od prvním patře, dokud se nedokončí rekonstrukce v Martinově ulici.

Adéla Figallová
foto Petra Hajscká

SOUSEDÉ VŠECH ULIC, ZDRAVME SE

1. Sousedé naproti, ač jsou mladší, mě nepozdraví.
2. Děti sousedů odnaproti mě nepozdraví.
3. Sousedé odnaproti mě pozdraví, ale jejich děti ne.
4. Děti a náctiletí nepozdraví dospělého.
5. Muž nepozdraví ženu.
6. Mladší muž nepozdraví staršího muže.
7. Mladší žena nepozdraví starší ženu.
8. Pejskař nepozdraví pejskaře.
9. Skaut před klubovnou nepozdraví čekající rodiče svých kamarádů.

Poznáváte se v některé z výše uvedených situací?

Jste ten nebo ta, který/á nebyl/a pozdraven/a? Nebojte se, po přečtení tohoto článku se situace v obci, co se týče zdravení, výrazně zlepší. Připravte si hlasivky, zítra budete muset odpovídat na desítky pozdravů.

Jste ten nebo ta, kdo nezdraví? Čtěte prosím dál, máme pro vás zajímavé výzvy. Nejdřív si ale přečtěte něco na úvod. Když jsem já, autorka článku, před dvaceti lety vybírala lokalitu pro založení svého opravdového domova, při obchůzce Líbeznic mě ohromil fakt, že mě všichni zdravili. Nejdřív mě to sice trochu zarazilo – přišla jsem si před třicátkou ještě na dvacet a pozdrav jsem neočekávala, ale pak jsem si řekla, že v takové obci, kde se lidé jen nemíjejí, chci žít. Naštěstí jsem byla náplava z podobné obce, tak jsem si jen připomněla, jak to se zdravením je.

V malé obci je zdravení hlavně o **zvyku, blízkosti a vztazích**. Téměř všichni se zdraví navzájem, i když se osobně neznají. Stoprocentně se zdraví:

- na ulici,
- na náměstí/návsi,
- v obchodě,
- v hospodě (i když si nesednete),
- v čekárně u lékaře,
- na zastávce,
- na lesní cestě / v domovském lese.

Takže se zdraví skoro vždy. Ne proto, že se to musí, ale proto, že se tu lidé **navzájem registrují**, obec funguje jako **společenský ekosystém a pozdrav** = „všiml jsem si vás, patříte sem“.

Když někdo nepozdraví, vysílá (chtěně nebo nechtěně): „Nechci s vámi mít nic společného.“

Od roku 2004, kdy měly Líbeznice 1 290 obyvatel, se do roku 2025 jejich populace rozrostla na 3 301, což je nárůst o více než 155 %. Mnozí z obyvatel sem přišli z měst, nebo dokonce z Prahy, kde nezdraví ve základní sociální strategii. Denně se mívají se stovkami lidí – na chodníku, v MHD, ve vchodech

domů. Pozdrav by byl nejen nepraktický, ale i sociálně rušivý. Nezdraví znamená „neobtěžuji, respektuji soukromí, nechávám tě být“. Tento model anonymity se lidem dostává „pod kůži“. Není to vědomé rozhodnutí, ale naučený reflex. Jenže zatímco ve městě je ticho neutrální, na vesnici nebo obci je výmluvné. Pozdrav zde neznamená zahájení rozhovoru, ale potvrzení vzájemné existence. Když chybí, nepůsobí jako respekt k soukromí, ale jako odmítnutí vztahu.

Přistěhovalec z města tak často porušuje místní pravidla, aniž by o nich věděl. Ne proto, že by si místních nevážil, ale proto, že vychází z jiného sociálního světa. Změna tohoto chování nebývá okamžitá. Zdravit cizí lidi na ulici může nejen Pražanovi připadat zvláštní, až nepříjemné. Má pocit, že se vnucuje nebo že dělá něco „navíc“. Teprve časem si uvědomí, že na vesnici je pozdrav minimum, ne nadstandard.

Střet dvou logik

Nejde tedy o střet charakterů, ale střet dvou sociálních logik:

- městské anonymity a
- venkovské sounáležitosti.

Dokud si obě strany tento rozdíl neuvědomí, vznikají zbytečná nedorozumění. Vesnice vnímá chlad, město nechápe, co udělalo špatně. A právě v tom je celý problém – pozdrav není univerzální jazyk. Je lokální.

Nepsaná pravidla:

- **Nezdraví = být za nezdvoračka nebo cizáka.**
- Nově přistěhovaný člověk, který zdraví, si **rychle získá sympatie**.
- Když pozdravíte první, skoro nikdy tím nic nezkažíte.
- I krátké „dobry“ při míjení je lepší než ticho.

Bonus realita

- Když někoho **nezdravíte opakovaně**, začnou si toho lidé všimnout.
- Když **zdravíte moc** (třeba každého třikrát denně), je to spíš úsměvné než špatné.
- Po čase se z „dobry den“ stane „dobry, tak jak?“ – a už v tom jedete.

Dobrý duch Líbeznic nebo Andrea Gruntová

Přidejte se i vy k TÝDNU POZDRAVŮ od 13. do 19. dubna 2026

- 👉 Během jednoho týdne si zkuste vědomě všimnout lidí kolem sebe a zdravít. Soused na ulici, známou tvář, někoho, koho běžně míjíte beze slova.
- 👉 Možná zjistíte, že obyčejné „dobry den“ dokáže víc, než čekáme.
- 👉 Po skončení Týdne pozdravů vás prosíme o vyplnění krátké ankety v mobilní aplikaci Líbeznice. Zabere méně než minutu a pomůže nám zjistit, jak jste tuto zkušenost prožili.
- 👉 Děkujeme, že pomáháte dělat naši obec přívětivějším místem.

VÝZVA PRO VŠECHNY ZODPOVĚDNÉ PEJSKAŘE

Milí sousedé,

patříte mezi ty, kdo po svém psovi **poctivě uklízejí**, v intravilánu obce ho mají **na vodítku**, dbají na **včasné očkování** a chovají se ohleduplně ke svému okolí?

POJĎME UKÁZAT, ŽE NÁS NENÍ MÁLO!

Zveme všechny zodpovědné pejskaře na společné setkání a focení, aby bylo vidět, že v naší obci žijí lidé, kterým na pořádku a dobrých vztazích záleží.

Fotka poslouží k jednomu z budoucích článků podporujících spokojené společné obecní soužití.

KDY A KDE?

Neděle 19. dubna v 18:00 hodin u kavárny **MéLíbeKafe v Areálu zdraví.**

O čem si společně popovídáme?

- Je počet a umístění psích košů v obci dostatečné?
 - Vyhovují nám papírové sáčky?
 - Bude někdy v Líbeznicích hřiště pro psy?
- Přijďte se svými pejsky i psy, vyfotíme se a zároveň otevřeně probereme, co by se dalo zlepšit.

Těšíme se na vás i vaše čtyřnohé parťáky!

Andrea Gruntová

LÍBEZNICE ČEKÁ ROK PLNÝ SOUSEDSKÝCH AKCÍ

V grantovém programu na podporu projektů v oblasti kultury, sportu a volnočasových aktivit, který každoročně vyhlašuje obec Líbeznice, se letos sešlo 29 žádostí. Celkový rozpočet pro rok 2026 byl navýšen na 380 000 Kč. Maximální částka podpory pro jeden projekt je 15 000 Kč. A na co se můžeme těšit?

Drtivá většina akcí je stejná jako v loňském roce, v seznamu jsou tři novinky. Hasiči si pro děti připravili Pohádkovou cestu, která bude obsahovat přibližně 10 stanovišť s pohádkovými postavami se soutěžemi pro děti od 2 do 12 let. Tato akce se uskuteční v lokalitě Na Rybníčku a organizace se kromě hasičů ujmu i Varani a dobrovolníci.

Novou akcí je také ta s názvem Sousedská výzva. Sousedé z jedné ulice budou plnit tři výzvy, a to mít upravenou ulici, zúčastnit se spolu kulturní akce a absolvovat společně sportovní událost. Čas na to budou mít od dubna do srpna. Z úspěšných plnitelů se losem vyberou výherci, kteří se mohou těšit na dárkové poukazy z místních gastro podniků. A tak budou moci navázat na výzvu a strávit další čas pospolu. Podmínky Sousedské výzvy najdou Líbezníci zde a na obecním webu v dubnu. Tuto akci organizuje Andrea Gruntová.

SOUSEDSKÁ VÝZVA

Poslední novinkou je akce Kouzelný líbeznický stromek, kterou bude organizovat ve vánočním čase Petra Víchová a její spolupracovnice. Akce je určena pro děti ve věku 3–15 let a nabízí jim možnost vytvořit příběh o Líbeznicích formou povídky nebo malovaného obrázku a soutěžit o dárkovou poukázku na realizaci svého přání. Součástí akce je i vánoční strom, který bude u haly Na Chrupavce, k němuž budou děti moci nosit svá přání Ježíškovi. Akce bude součástí Líbeznických adventních trhů na Chrupavce.

Další akce, které se uskuteční, už v Líbeznicích známe, tak si je pojďme připomenout. Sirius Třebíč organizuje pro děti Canisterapii aneb Léčení psí láskou, baráčníci výlet po Čechách a zahrádkáři hned čtyři akce: vánoční výzdobu, soutěž o nejhezčí truhlík, spolkový benefiční ples a večer plný hudby KROKUS FEST. Akce jsou připraveny i pro seniory, paní Jana Brodská organizuje kroužek malování pro seniory a tvoření velikonočních a vánočních aranž-

má. Velkou porcí přispívají i líbezníci hasiči, z jejich dílny se můžeme těšit na Rozloučení s prázdninami, loutkové divadlo nebo Pekelnou hasičárnu. Miro Jakubčík opět představí charitativní sraz veteránů na Mírovém náměstí. Šárka Šádková všem nabídne Líbeznický adventní kalendář a líbezníci skauti pozvali na Ples Járy Cimrmana.

Pak tu máme velké množství sportovních a pohybových akcí. Líbeznický koloběh zve na tradiční akce – Kolem kolem Líbeznic, Líbeznický fitness day, Líbeznický koloběh nebo Vánoční večerní běh. Atletika Líbeznice přispěje organizací Podzimního běhu na Duhovce a Duhovými atletickými závody. Vlasta Gernerová nabízí Pohybové odpoledne s Andělkami, Martina Macková Dětský karneval na ledu. Líbezníci fotbalisté zvou na Vánoční turnaj v kopané. Nebudou chybět ani Líbeznické bludičky, které připravuje Petr Ščučinský, a šipkový turnaj od Varanů Líbeznice.

KOUZELNÝ LÍBEZNICKÝ STROMEK

Program na rok 2026 je tedy v Líbeznicích opět bohatý a připravený pro všechny věkové skupiny. Podrobnosti a pozvánky na jednotlivé akce budou zveřejněny na webu obce, sociálních sítích obce, na místních nástěnkách a v Líbeznickém zpravodaji. Děkujeme všem, kdo se do organizace akcí pro sousedy zapojili.

-na-

sběrných dvorů, ten následně opravuje a prodává. Vzhledem k tomu, že muž neměl kriminální minulost, bylo jeho počínání vyhodnoceno jako přešůpek proti majetku a byla mu uložena pokuta příkazem na místě se zápisem do evidence přešůpků.

Rudolf Sedlák
foto archiv OP

OBECNÍ POLICIE

FANTOM SBĚRNÉHO DVORA DOPADEN

V průběhu posledních několika měsíců chodil na líbeznický sběrný dvůr nezvaný návštěvník. K nelibosti obsluhy sběrného dvora si ale k návštěvě vždy vybíral noční hodiny a po jeho návštěvě zbyl na sběrném dvoře velký nepořádek a značné množství odcizeného elektroodpadu. Při své návštěvě vždy otočil bezpečnostní kameru s nadějí, že nebude zachycen. Neuvědomil si však, že jeho počínání natáčí ještě druhá bezpečnostní kamera.

Pechlivým vyhodnocením kamerových záznamů byl zjištěn osobní automobil, jímž se podezřelý pohybuje. Následně byl zjištěn provozovatel vozidla, který byl typově shodný s osobou na kamerových záznamech. Poté již stačilo podezřelého předvolat k podání vysvětlení. Na úřadovně Obecní policie Líbeznice muž z Mělnicka doznal, že v nočních hodinách krade elektroodpad ze

 HISTORICKÉ OKÉNKO

RUČNÍ PRÁCE

Ruční práce patřily k hlavním aktivitám našich předků v podzimním a zimním období. K nim potřebovali šikovné ruce, jehly, jehlice, přesleny, háčky a generacemi ověřené a navzájem si předávané znalosti.

Už od pradávna ženy uměly spřádat přízi, tkát látky, šít, vyšívát, později plést a háčkovat. Ruční práce nebyly jen ženskou výsadou, věnovali se jim i muži. Základní potřebou je příze, která byla získávána z různých přírodních zdrojů, jedním z nich byla kopřiva dvoudomá, běžně rostoucí pleveľ. Vlákna kopřiv jsou pevná, jemná, ale zároveň trvanlivá, vodotěsná, mají dobré izolační vlastnosti. V povodí Líbeznického potoka jsem našla několik přeslenů z doby římské (0–400 n. l.), které naši předci používali při spřádání příze jako pomocný nástroj (setraučník). Dalšími textilními rostlinami, které byly pěstovány na zdejších polích, byly len a konopí. Od 17. století je postupně nahrazovala dovozová bavlna.

Hospodáři chovali ovce a dlouhosrsté králíky, nejen pro maso, ale i pro jejich srst – vlnu na předení.

Ve druhé polovině 18. století, za panování Marie Terezie, došlo k významným reformám školského vzdělávacího systému, které významně ovlivnily vědomosti a praktické dovednosti obyvatelstva. Průkopníkem zavádění nových vyučovacích metod technického charakteru, tzv. industriálního vyučování, byl významný reformátor školství habsburské monarchie, probošt Ferdinand Kindermann (1740–1801). Roku 1774 ho císařovna Marie Terezie jmenovala vrchním školním zemským dozorcem v Čechách. Podnikl studijní cesty po Evropě a poté vytvořil nový typ základní katolické školy podle německého vzoru. V takovýchto školách byla zavedena i výuka šití, předení, pletení, chovu včel, kuchyňských prací a prací na zahradě. Ferdinand Kindermann viděl smysl industriální výchovy v tom, že získané znalosti mohli žáci uplatňovat v nově vznikajících manufakturách, jež se měly stát prostředkem k hospodářskému povzne-

Soubor pravěkých přeslenů – nález ze Srbovky

sení země. Probošt Ferdinand Kindermann svou návštěvou 5. února 1785 poctil i líbeznickou školu, kde byla industriální výchova rovněž zavedena.

Žáci se učili různé technologie, včetně chovu bource morušového. Na zahradě líbeznické školy byly pro tyto účely vysázeny stromy morušovníku.

Techniky ručních prací a jejich vývoj

Bez vynálezů různých druhů ručního nářadí by zhotovování oděvů bylo nemyslitelné.

Šití a vyšívání

Prvenství by nejspíše získala jehla na šití, kterou člověk používal od pravěku, první jehly se vyráběly z kostí zvířat, ale ještě jim chybělo očko na provlékání nitě. Zpočátku jehla sloužila pouze k propíchování kůží. Její štíhlý tvar se po tisíce let nezměnil, časem se na jejím konci objevilo očko a kost nahradil kov.

Člověk se jehlou naučil ovládat natolik, že nejenže jednotlivé části sešival a vytvářel oblečení, ale tkaniny také zdobil vyšíváními ornamenty.

Uplynuly tisíce let, než šikovné ruce, které s jehlou pracovaly, nahradil stroj. Za počátek strojového šití je považován konec 18. století, kdy si první šicí stroj nechal patentovat Angličan Thomas Saint v roce 1790, jeho vynález však nebyl plně využit. Až později v roce 1830 francouzský krejčí

Pěstované kulturní rostliny – len, mák

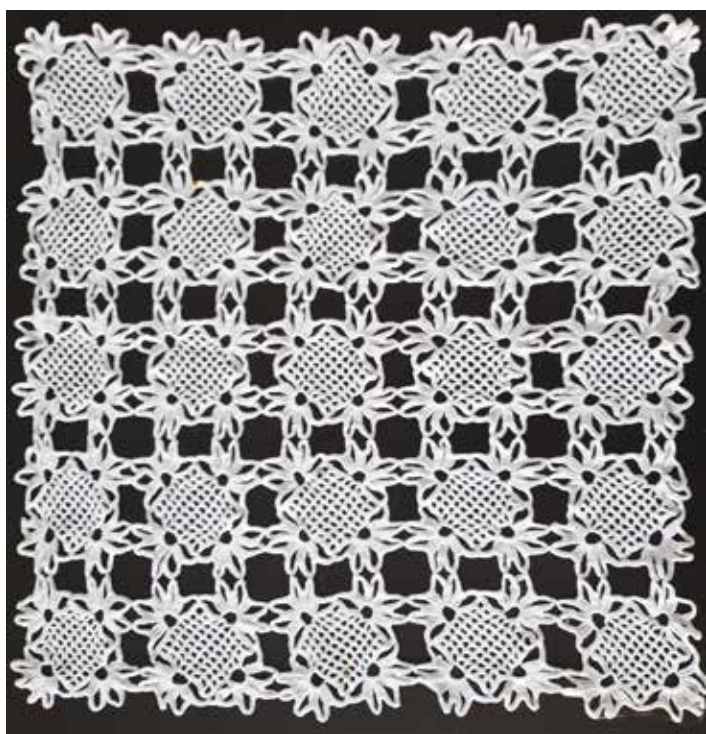
Barthélemy Thimmonier sestrojil šicí stroj, který šil řetízkovým stehem a také se začal používat v praxi. Zdokonalil jej inženýr Isaac Merritt Singer, který jej opatřil patkou, napínačem nití a pedálem pro nohu, kterou byl poháněn.

Původní šicí stroje látky sešivaly, ale ještě je nezačišťovaly (neobrúbovaly), nadále se začišťovalo ručně. O šicí stroje byl všeobecně velký zájem, a tak se postupně stávaly běžným vybavením domácností. Populární byly zejména výrobky firmy Singer.

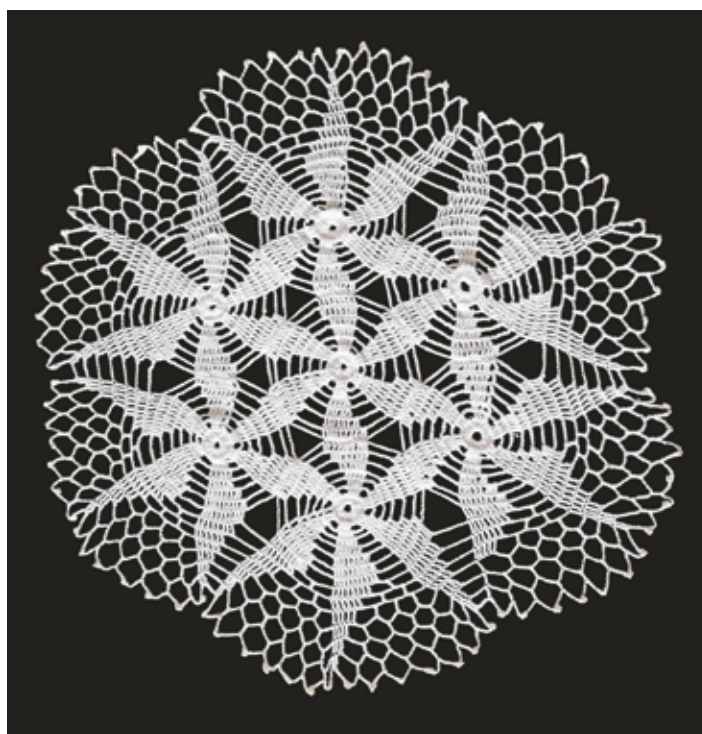
Háčkování

V Evropě je háčkování poměrně mladou technikou, jeho původ je pravděpodobně v Číně nebo Tibetu. První zmínky o háčkování jsou z Anglie první poloviny 19. století. Bylo nazýváno ovčáckým pletením. Až ve druhé polovině 19. století se háčkování rozšířilo i na naše území a brzy se stalo velmi oblíbenou aktivitou a módní záležitostí. Ani v době průmyslové revoluce továrny nezůstávaly pozadu, byly do nich zaváděny stroje na průmyslovou výrobu textilií, které vyráběly záclony a krajky.

Pokud byste v šedesátých letech 20. století zavítali do líbeznických domácností, určitě byste viděli ručně háčkované dečky, ubrusy, záclony zhotovené z bílé bavlněné příze. Byly chloubou každé hospodyně. Nezapomenutelné bylo umění paní Korintové z čp. 115, která z bavlněné příze

Háčkování vzor na bavlněnou záclonu p. Korintové z čp. 115

Dečka

háčkovala záclony do oken – doslova vytvářela umělecká díla.

Na zimu se háčkovaly čepice, svetry, vesty, rukavice a šály z ovčí či angorské vlny. Za mého dětství, což byla právě šedesátá léta 20. století, do módy přicházela každá žena. Neví se, kdy byla technika pletení objevena. Nejstarší archeologické nálezy pletenin jsou z Egypta z 12. století př. n. l. V Evropě se začalo pletst až asi ve 13. století n. l. Zpočátku se pletly punčochy pro zámožnější vrstvu obyvatel, ale byly pleteny jen hladce, obrace v té době ještě neznali, jednotlivé díly se pak sešivaly. Až v 16. století byla vynalezena technika pletení obrace a začaly se pletst bezševě punčochy. Kolem roku 1560 přišla ze Švýcarska technika pletení na více jehlicích, používaná dodnes u ponožek nebo čepic. Pletení jako řemeslo bylo po dlouhou dobu mužskou záležitostí.

Pletení

Hladce a obrace, to jsou výrazy pro základní techniku pletení jehlicemi, kterou v minulosti ovládala téměř každá žena. Neví se, kdy byla technika pletení objevena. Nejstarší archeologické nálezy pletenin jsou z Egypta z 12. století př. n. l. V Evropě se začalo pletst až asi ve 13. století n. l. Zpočátku se pletly punčochy pro zámožnější vrstvu obyvatel, ale byly pleteny jen hladce, obrace v té době ještě neznali, jednotlivé díly se pak sešivaly. Až v 16. století byla vynalezena technika pletení obrace a začaly se pletst bezševě punčochy. Kolem roku 1560 přišla ze Švýcarska technika pletení na více jehlicích, používaná dodnes u ponožek nebo čepic. Pletení jako řemeslo bylo po dlouhou dobu mužskou záležitostí.

Od 18. století se ručním pletením jako koníčkem začaly zabývat ženy z bohatých rodin. Pletly se svetry, čepice, vesty, šály, ponožky a rukavice. Děti se technice pletení učily ve školách nebo od svých maminek či babiček. Pletení se stalo velmi oblíbenou aktivitou všech věkových kategorií.

Ve válečných obdobích ženy podporovaly své armády pletenými zimními oděvy. Organizovaly se sbírky pletených oděvů pro bojující vojáky.

Strojové pletení

První pletací stroje se začínají objevovat od 17. století. Přeskočíme-li pár století, dostaneme se do

druhé poloviny 20. století do doby, kdy se u nás začaly objevovat domácí pletací stroje, jako byl československý pletací stroj Dopleta. Stal se velmi oblíbeným mezi ženami, ale i muži. Jednalo se o horizontální uspořádání jehlic v řadě, přes kterou přejížděl jezdec a vlněná příze jím byla do pleteniny zapracována. Dopleta však nedokázal uplést pružné náplety, ty se doplétaly na jehlicích. Některé ženy byly neuvěřitelně šikovné, dokázaly uplést prakticky cokoli, oblíbené byly pletené kalhoty do zvonu, vesty, šaty, klasické svetry a čepice.

Nicméně obliba tradičního pletení na jehlicích přežila i období pletacích strojů. Zejména v období covidu o něj byl nebyvalý zájem a kupodivu přetval.

Výbava nevěsty

Než se dívka vdala, bývalo zvykem, že si chystala výbavu, kterou si přinášela do své nové domácnosti. Skládala se z ložního prádla, vyšíváných a háčkovaných deček, ručníků, utěrek, ubrusů, textilií na stěnu do kuchyně (tzv. kuchařek), záclon, peřin atd. Svým způsobem byla výbava společenským kreditem nevěsty a její rodiny. Budoucí nevěsta si ji většinou zhotovovala sama nebo pomocí příbuzných, i když v obci byly vyhlášené švadleny, které výbavy šily a vyšívaly na zakázku. Když se žena provdala, pořizovala si další výbavu, a to pro miminko. Obsahovala povlečení do postýlky, oblečky, košilky, čepičky, zavínovačku, plenky. Zpravidla si ji zhotovovala z bavlněných a lněných látek nebo ji upletla či uháčkovala z bavlněných přízí, záleželo na tom, v jakém období se miminko mělo narodit.

Jesté počátkem 20. století se většina oblečení denní potřeby vyráběla doma. Také jste si je mohli nechat ušít u místních švadlen, krejčích, ševců nebo si je koupit již hotové v blízkých městech. Často se stávalo i předmětem dědictví. V minulosti si lidé oblečení vážili, běžné bylo jeho spravování,

Pletací stroj Dopleta 180 – návod k použití

záplatování s pomocí kousků látek (fleků, záplat), u pletenin se díry látaly na dřevěném hříbku. Nevyhazovalo se nic. Pokud oblečení bylo natolik poškozené a nezpůsobitelné k nošení, rozstříhalo se na záplaty a hadry na nádoby a úklid.

Hana Bilková
foto archiv -hb-

🏠 LÍBEZNICKÉ SPOLKY

HASIČÁRNA V LÍBEZNICÍCH OŽILA POHÁDKOU – LOUTKOVÉ DIVADLO OPĚT POTĚŠILO DĚTI

Nedělní odpoledne 15. února se v Líbeznicích neslo v duchu pohádkové nostalgie a dětského smíchu. Sbor dobrovolných hasičů Líbeznice uspořádal od 15 hodin ve své zbrojnici loutkové představení pro veřejnost, které opět potvrdilo, že hasiči v obci nejsou jen ochránci bezpečí, ale i pilíři kultury.

Hlavním hřebem programu byla klasická loutková hra *Kašpárek a strašlivý drak*. Malí i velcí diváci se zatajeným dechem sledovali dobrodružství prostořekého, ale odvážného Kašpárka, který se musel vypořádat s nebezpečnou stvůrou ohrožující království. Tradiční zpracování s historickými loutkami a malovanými kulisami dodalo příběhu neopakovatelnou atmosféru, kterou v dnešní digitální době děti oceňují o to více.

Pro mnohé děti byla nedělní návštěva u hasičů prvním setkáním s klasickým loutkovým divadlem, navíc doplněným o možnost prohlédnout si moderní zásahové vybavení a techniku.

Líbezníci hasičí loutkovým divadlem navazují na bohatou historii sboru a dokazují, že dobrovolnictví má mnoho podob. „Plný sál a rozzářené

dětské oči jsou pro nás tou největší odměnou,“ shodují se organizátoři, kteří už nyní plánují další akce pro aktivní občany všech generací.

Vysoká účast potvrdila, že o akce pořádané místními spolky je v obci velký zájem. Hasičárna

byla zaplněna do posledního místa a odměnou byl ochotníkům upřímný smích a dlouhý potlesk malých diváků i jejich doprovodu.

Tomáš Barbora
foto archiv hasičů

 LÍBEZNICKÉ SPOLKY

ÚSPĚŠNÝ ÚNOR PRO ODCHOVANCE LÍBEZNICKÉ ATLETIKY

Atletická halová sezona se přiblížila ke svému konci a pomalu začíná příprava na sezonu na dráze. Vraťme se však o pár týdnů zpět, protože letošní únor byl pro několik odchovanců Atletiky Líbeznice opravdu výjimečný měsíc. I když tyto atleti od letošního roku reprezentují jiné atletické oddíly, zaslouží si zmínku ve zpravodaji, neboť to jsou obyvatelé Líbeznic a dělají nám velkou radost.

Počátkem února na krajských přeborech žactva získali titul krajského přeborníka dva atleti. Ella Pischnothová v běhu na 300 m a Viktor Škopek (oba ASB) ve štafetě na 4x 200 m. Viktor pak přidal dvě individuální stříbrné medaile v běhu na 150 a 300 m a Ella získala ještě stříbrnou medaili ve štafetě na 4x 200 m.

Ve druhé polovině února se konalo halové mistrovství České republiky dorostu a juniorů v Ostravě, tzv. Gigant, kde se skvěle prezentovala Sophie Pischnothová (nyní ASK Dípoli) a domů do Líbeznic si přivezla hned dva tituly mistryně ČR, a to v běhu na 400 m a ve štafetě na 4x 200 m. Gratulujeme, jen tak dál.

*Andrea Pischnothová
foto archiv Atletiky Líbeznice*

Sophie a trenér Tomáš Vodička

Ella, krajská přebornice

Viktor – stříbrná medaile

Ella se stříbrnou štafetou

Zlatá juniorská štafeta

ZIMNÍ VÝPRAVA SKAUTŮ A VLČAT Z VLČÍHO DOLU

Pro nás skauty výprava začala na Střížkově lehce po patnácté hodině. Zatímco naši mladší členové – vlčata – už byli o hodinu napřed a tím pádem pravděpodobně u konce cesty autobusem, ta naše teprve začínala, a to hned tím, že jsme v autobusu skoro neměli místo na krosny. Cesta trvala něco kolem hodiny a půl, takže většina z nás si aspoň na chvíli pospala. Poté co jsme se dostali do lokace 1, čekal nás menší přestup do tentokrát už prázdného autobusu směrem k Dolní Světlé (lokace 2). Kvůli absenci ostatních cestujících jsme se pobavili u různých historek každého z nás a hned se všem zlepšila nálada.

Po tentokrát druhém výstupu nás čekaly tři kilometry cesty do kopce, a jelikož už byla tma, museli jsme si svítit čelovkami, ale aspoň byly krásné vidět hvězdy na noční obloze. Jen co jsme prošli dveřmi do chatky, přivítal nás dětský jásot a nadšení, že jsme dorazili, což dokázalo potěšit. Jako první večeri jsme měli ještě svoje vlastní jídlo, ale právě to bylo nejspíše důležité pro to, abych potom mohl rozesmát všechny v místnosti, jelikož díky Čikulihovi totálně sarkastickému a nevtipnému faktu, zkombinovanému se mnou, zrovna požírajícím svůj smažený eidam, vznikl smíchem umírající Robinson. Poté co kluci ještě pomohli Dracovi s běžkami, jsme konečně všichni unavení z cesty mohli jít spát.

Druhý den začal krásně rozcvičkou na sněhu a poté menším během doprovázeným pády na ledu. Všichni se nasnídali a mohlo se konečně vyrazit. Vlčata měla pěší trasu, která prý byla také zábavná kvůli zamrzlým cestám. My skauti spolu s rovery a oldskauty jsme vyrazili s běžkami po rukou na místní vrchol. Zprvu hezky po asfaltu, ale jen co jsme se dostali na cestu na vrchol, došlo nám, že spíše než kamennou cestu máme pod nohama skluzavku strmě z kopce do stromů. Bylo celkem umění udržet se na nohou s běžkami připnutými ke krosně na zádech, zatímco za každým krokem mohl čekat příjemším jen pád rovnou na obličej.

NA VRCHOL S BĚŽKAMI NA ZÁDECH

Nějak jsme se dokázali dostat nahoru, tam jsme si lehce odpočinuli, zapsali se do deníku na vrcholu, který je přístupný všem turistům, a zamířili dolů, abychom našli cestu vhodnou k běžkování. Asi po minutě jsme našli dobře vypadající zkratku, kterou jsme se rozhodli vyzkoušet. Z cesty se ale postupně stávala jen menší a menší cestička, až jsme skončili u vyhlídkové lavičky na zasněžené skále. Potřebovali jsme už ale jen kousek, tak jsme si zkusili zkratku dál vyšlapat sami. Po nějakém tom zapadávání do sněhu, kdy už by cesta musela být tak strmá, že bychom ji s běžkami nemohli sejít, jsme se raději rozhodli vrátit zpátky na původní cestu.

DOLŮ ZASNĚŽENOU CESTIČKOU

Těsně před ní jsme ale přece jen našli ještě jednu zkratku dolů, a když jsme se dostali na povrch už vhodný na běžkování, obuli jsme boty na běžky a začali dlouhou cestu plnou pádů, ale i smíchu. Pro velkou většinu z nás to bylo poprvé na běžkách, ale díky zkušenostem z lyžování to nebylo tak tragické jako

pro chudáka Tousta (alespoň byl někdo, kdo mohl většinu naší cesty nadále dokumentovat).

VLČATA NÁM UVAŘILA ČERSTVÝ OBĚD

Když jsme dorazili zpátky na chatu, čekala na nás vlčata s čerstvým obědem, který alespoň z většiny sama uvařila. A musí se nechat, že to vůbec nebylo špatné. Po něm jsme si dopřáli příjemnou hodinu a půl klidu, která nás připravila na odpolední závod na běžkách. Během něj každý ze skautů dostal vlče na motivaci a ukázalo se, že zatímco já jsem kluky během cesty spíše zvedal na nohy, sám jsem spadl za každým kopečkem sněhu po cestě. Výherce dostal doslova výbornou medaili a poté už byla spíše volná zábava. Během ní proběhl ještě menší experiment s domácí zmrzlinou ve sněhu, ten se ale moc nepovedl, i tak byla ta jakoby ledová tříšť dobrá.

Večere byla teď na nás, a co si pamatuji, tak mě, Mattyho a Mluvku snad nikdy nepálily oči z krájení cibule tak jako ten večer. Nakonec se ale rizoto s tuňákem celkem povedlo. Po jídle se chvilku hrálo na kytaru, potom jsme obdivovali herecký výkon Jiřího Lábuse a Jiřiny Bohdalové v pořadu *Jste slabší, máte padáka* a hrálo se Dobble. Šli jsme tedy spát zase trochu později, ale vlčata už alespoň dávno spala.

Poslední den jsme se vrátili stejnou cestou, kterou jsme přišli. Přesto nám vykouzlila úsměv na tvářích skvělá komunikace s řidičem autobusu, který na nás zapomněl, a potom jsme zase my udělali radost ostatním cestujícím, když se nám povedlo dostat patnáct lidí do už plného autobusu. Všichni jsme ale v pořádku dorazili zpět na Střížkov a tam zakončili tuto zimní výpravu, která je určitě nezapomenutelná.

Marek Červenka – Robinson
foto Jáchym Blažej „Bába“

Společné foto skautů z Vlčího dolu

Zdraví vlčátka ze Zlonína

ZAHRÁDKÁŘI V LÍBEZNICÍCH POŘÁDALI VEPŘOVÉ HODY

V Areálu zdraví se v sobotu 21. února konaly tradiční vepřové hody, které uspořádal místní spolek Zahradkáři Líbeznice. Oblíbená zimní akce opět přilákala řadu návštěvníků a potvrdila, že poctivá česká zabijačka má mezi lidmi stále své pevné místo.

Na příchozí čekala pestrá nabídka čerstvých zabijačkových specialit. Nechyběl voňavý ovar, domácí tlačěnka, jitrnice, jelita ani horká prdeláčka, která v chladném počasí obzvlášť zahřála. Velký zájem byl také o sulc, který patří k tradičním pochoutkám a rychle mizel ze stánků. Milovníci klasiky si mohli pochutnat i na poctivém guláši.

Sladkou tečku představovaly tvarohové koblihy, které potěšily nejen děti, ale i dospělé. Nadýchané a čerstvé koblihy byly příjemným doplňkem k sýťm masovým specialitám.

K zahřátí se podával grog a griotka, o které byl po celý den velký zájem. Teplé nápoje přišly vhod zejména dopoledne, kdy bylo ještě citelně chladno.

Den začal opravdu brzy. Přípravy odstartovaly už v pět hodin ráno, kdy se organizátoři pustili do vaření, krájení a chystání zázemí. Vše bylo potřeba připravit tak, aby první návštěvníci mohli ochutnávat už v dopoledních hodinách. Za celou akcí stála pečlivá práce a seřhanost členů místního spolku, kteří si dali záležet na kvalitě i tradiční chuti všech pokrmů.

VŠEM MOC CHUTNALO

O příjemnou atmosféru se postarala harmonikářka, jejíž hudba se nesla prostorem a lákala kolemjdou-

cí. Díky ní získaly hody tu pravou venkovskou náladu a mnozí návštěvníci se u stánků zdrželi déle, než původně plánovali. Lidé se potkávali, povídali si a užívali si společné chvíle.

Akce se i přes chladné počasí vydařila a přilákala nejen místní obyvatele, ale i návštěvníky z okolí. Vepřové hody tak znovu potvrdily, že podobná setkání mají smysl – spojují lidi, udržují tradice a přináší příležitost strávit příjemný čas ve společnosti sousedů a přátel.

*Jakub Šťastný
foto zahrádkářů*

MUŽI, KTERÍ VÝZNAMNĚ PŘÍSPĚLI K POZNÁNÍ O SVĚTĚ

XXXV.

Vyvrcholením analytické mechaniky založené na extrémních principech se staly práce **Williamu Rowanovi Hamiltonovi** (1805–1865). Hamilton byl irský matematik, fyzik a astronom, který významně přispěl k algebře, klasické mechanice a optice. Narodil se v Dublinu, byl vyučován svým strýcem a v mládí se projevoval jako zázračné dítě. Neuvěřitelné bylo zejména jeho nadání na jazyky. V deseti letech znal zpaměti celého Homéra, ve třinácti mluvil plynně anglicky, francouzsky, italsky, latinsky, řecky, arabsky, persky a sanskrtem, ovládal hebrejštinu, chaldejštinu, syrštinu, hindštinu, bengálštinu, malajštinu, čínštinu a moabštinu.

Hamiltonovo velmi rané vzdělávání v oblasti fyziků se přičítá práci jeho otce, aby syn mohl být zaměstnán u britské Východoindické společnosti.

Už v sedmnácti letech byl Hamilton natolik zkušený v oblasti mechaniky, že dokázal opravit chybu v Laplaceově díle *Nebeská mechanika*. Absolvoval dublinskou Trinity College a ve věku 22 let byl jmenován královským irským astronomem na observatoři v Dunsinku na okraji Dublinu. Je ovšem třeba říci, že pozorovací astronomii se příliš nevěnoval, neboť se plně zaměřil na oblast matematiky.

Největší Hamiltonův přínos pro fyziku se týká mechaniky. Od svých optických výpočtů přešel k formulaci principu stacionární akce, která se dnes označuje jako Hamiltonův princip. Publikoval ho roku 1834 v práci *O obecné metodě v dynamice*. Z Hamiltonova principu vyplývají Lagrangeovy pohybové rovnice a lze ho zobecnit i na jiné oblasti fyziky, než je Newtonova mechanika; stačí jen správně určit příslušnou Lagrangeovu funkci, která slouží k odvození pohybových rovnic. Hamilton šel ovšem mnohem dál. Zavedl zobecněnou energii, kterou dnes nazýváme Hamiltonovou funkcí, která závisí na obecných souřadnicích a obecných hybnostech. Tato funkce zjednodušuje řešení, umožňuje přechod ke kvantové mechanice a je definována ve fázovém prostoru. Jedná se o matematický prostor, v němž každý bod reprezentuje jeden možný stav dynamického systému. Pro tento

prostor pak Hamilton zformuloval tzv. Hamiltonovy kanonické rovnice. Ani toto zjednodušení rovnice nebylo konečné. S Hamiltonem se v Manchesteru v roce 1842 sešel vynikající německý matematik Carl Gustav Jacob Jacobi (1804–1851). Jacobi jeho rovnice zjednodušil a našel základní rovnici pro určení akce, známou jako rovnice Hamiltonova–Jacobiho.

Osobní život Hamiltona nebyl jednoduchý a bezproblémový. Nevyhnuły se mu krize v lásce a manželství, nemoci v rodině, potíže s uplatněním jeho synů, finanční svízele ani alkoholismus. V těžkých životních situacích skládal básně.

Hamilton byl dvakrát oceněn Cunninghamovou medailí Královské irské akademie. První ocenění, v roce 1834, mu bylo uděleno za jeho práci o kuželové refrakci (*refrakce neboli lom vlnění je fyzikální jev, při kterém se mění směr šíření světla na rozhraní dvou optických prostředí s rozdílnou hustotou – pozn. red.*), za kterou v následujícím roce obdržel také Královskou medaili Královské společnosti. V roce 1837 byl zvolen do funkce prezidenta Královské irské akademie. Rok 2005 byl 200. výročí Hamiltonova narození a irská vláda jej na oslavu irské vědy vyhlásila Hamiltonovým rokem. Trinity College v Dublinu si tento rok připomněla založením Hamiltonova matematického institutu.

/zdroje: internet, Wikipedia, I. Štoll – *Dějiny fyziky*/

AD
foto Google

LETOPISY OBCE LÍBEZNICE

LIII.

Paměti Jiřího V. Paroubka

Dne 18. června pruští husaři pronikli až k Brandýsu, na panství vinošské a do Čakovic; všude loupili a nejpěknější koně odváděli. Byl z toho hrozný strach a bázeň. V těch dnech přišlo do Líbeznice 400 Francouzů; sotva se tu čtvrt hodiny zdrželi, když přijel kurýr za nimi se zprávou, že Lotrínk je u Prahy. Vojsko šlo hned zpátky ve velikém strachu. Tou dobou bylo zde na poště velmi živo.

V neděli 1. července při službách božích, když právě kázal P. Maximus od sv. Václava z Prahy, strhl se po vsi křik, že v Hovorčovicích mistru polnímu, Karlu Toulcovi, též myslivci měšickému, Matěji Větrovskému, kteří právě v kostele dleli, francouzská cháska příbytky rabovala, truhly sekala a lámala. Lidé vyběhli z kostela a služby boží takto byly zkaženy. V pondělí byl svátek Navštívení P. Marie, na kterýžto den jsem ohlásil obvyklé procesí do Staré Boleslavě; ale nekonalo se z bázně před nepřítelům.

Dne 4. července na sv. Prokopa jel jsem já, farář Jiří Paroubek, do Staré Boleslavě s hejtmanem pakoměřickým, Samuelem Felixem, kdež on co řídit měl v Brandýse u p. Keglera, muže handlovního, skrze dříví, což se stalo takto: Ten p. Hejtman napsal cedulku složenou do Brandýsa a před tím dnem večer poslal ji do Měšic k panu purkrabímu, jenž byl p. Josef Stehno, muž dobrý, aby ji ráno po někom k tomu p. Keglerovi odeslal, kdež by po obdržení cedulky, maje vědomost, ten pán doma čekal, až by p. Hejtman tam se najít dal k počtu učinění. Purkrabí poslal chalupníka, jakéhosi Václava Líbu, Němce. Jeli jsme tedy, a přijíždějce do Brandýsa, spatřili jsme královské husary, kteří byli insurgenti. Vtom ale, ničeho si nevšímaje, šel jsem na děkanství k Jeho Milosti p. vikariusovi a pak do Staré Boleslavě, kdež jsem svou pobožnost konal. Doma sloužil jsem ráno mši svatou, ostatní služby boží P. páter Maximus odbýval.

Za mnou přišel i p. Hejtman, a když jsme pobožnost vykonali, navracovali jsme se zpátky do Brandýsa. Na cestě povídal mi starý vrátný, že z Líbeznice tu byli dva sedláci po husary a s nimi pak odjeli zpět do Líbeznice na Francouze, kteří prý mi kostel vyrabovali. Tomu jsem se zasmál, věda, že by ti sedláci nás byli vyhledali a nám to oznámili.

Pokračování příště.

AD

OKÉNKO DO KNIHOVNY

Peng Shepherd: *Kartografové*

Celoživotní láskou a poselstvím Nell Youngové jsou mapy. Poslední dobou ale tato doktorka kartografie pouze přidělavá stopy opotřeby na levné reprodukce prastarých map, jež si milovníci starožitností věší nad krbové římsy. Před sedmi lety jí totiž kvůli bezcenné automapě zničil profesní reputaci věhlasný kartograf proslulé Newyorské veřejné knihovny, doktor Daniel Young – její vlastní otec.

Po letech bez jakéhokoli kontaktu je doktor Young nalezen mrtvý ve své pracovně. Když v tajné přihrádce jeho stolu Nell nalezne schovanou právě tuto automapu, která jí tehdy zničila život, začne tvrději pátrat po vysvětlení. Její vyšetřování ji zavede do tajných podniků pochybných překupníků starožitností, k tajemstvím skrytým v mapách i pohřbeným v minulosti a k nechvalně proslulé skupině sběratelů známých pod jménem Kartografové, kteří by pro zdánlivě bezcennou automapu byli ochotni udělat téměř cokoli.

Obec Líbeznice a Bistro Žlutá karta vás zvou na

OLDIES PARTY

Videoklipy, muzika 70, 80, 90 léta

DJ Krátá a DJ E.T.

HOST VEČERA

MC ERIK

SOBOTA 30. KVĚTNA 2026

VSTUPNÉ 250 Kč • OTEVŘENO OD 20:00 HOD.

HALA NA CHRUPAVCE LÍBEZNICE

Předprodej vstupenek v Bistru Žlutá karta

POŘAD VELIKONOČNÍCH BOHOSLUŽEB V KOSTELE SV. MARTINA

29. 3. KVĚTNÁ NEDĚLE

10 h. Mše sv. s oslavou vjezdu Ježíše Krista do Jeruzaléma
a čtenými pašijemi
Během mše Zpěvy z Taizé

2. 4. ZELENÝ ČTVRTEK

18 h. Mše sv. s lidovým zpěvem

3. 4. VELKÝ PÁTEK

17.15 h. Pobožnost křížové cesty

18 h. Památka na umučení Páně při obřadu
uctívání sv. Kříže
Zoltán Kodály: Stabat Mater

4. 4. BÍLÁ SOBOTA

20.30 h. Vigilie – slavnosti Zmrtvýchvstání Páně | Litanie ke všem svatým z kancionálu

5. 4. BOŽÍ HOD VELIKONOČNÍ (neděle)

10 h. Velikonoční sekvence | G. F. Händel: Canticorum Jubilo

Účinkuje Schola polyfonica pod vedením Jany Štrbákové • Na varhany hraje Iva Štrynclová
a Jana Štrbáková • Celebruje Mons. Vladimír Málek a P. Kamil Vrzal

Perrott Hill
BRITISH SCHOOL • PRAGUE

23. DUBNA 2026

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

Přijďte se podívat na náš Den otevřených
dveří pro školku a 1. stupeň.

V případě zájmu nabízíme také **jeden
den výuky na zkoušku.**

WWW.PERROTTHILLPRAGUE.CZ

+420-775-581-801

PRAHA 8 – KOBYLISY

VŠECHNO SE ZDRAŽUJE.
U NÁS SE ZLEVŇUJE!

- ✓ PLOMBY LEVNĚJŠÍ NEŽ V PŘEDCHOZÍCH LETECH
- ✓ SPOLUPRACUJEME SE VŠEMI POJIŠŤOVNAMI
- ✓ BEZBOLESTNÉ OŠETŘENÍ
- ✓ PŘÍSPĚVEK NA OŠETŘENÍ KOŘENOVÝCH KANÁLKŮ
- ✓ OŠETŘENÍ DĚTÍ ZCELA ZDARMA VČETNĚ PLOMB A KANÁLKŮ

PEČUJTE O SVÉ ZUBY
BEZ ZBYTEČNÝCH DOPLATKŮ!

PŘIJÍMÁME NOVÉ PACIENTY

☎ 222 222 230

NOVÉ ŘADOVÉ DOMY

Moderní bydlení v klidné lokalitě

774 445 547

REALITNÍ MAKLÉRKA

★ Mgr. Tereza Kubincová ★

realitkatereza@gmail.com

Obec Baš'

Zahrada • Parkování • Výborná dostupnost
www.residencebast.cz

**VRŽE? NEBRZDÍ?
NEŘADÍ? NEBO JEN
POTŘEBUJE SERVIS?**

Znáš ten pocit, kdy tvé kolo prostě není ve formě a ty nevíš co s ním?

☹☹☹☹☹

Chceš jen sednout a jet?
Bez vrzání, nervů a špinavých rukou?

**NAPIŠ NÁM A TVÉ
KOLO BUDE JAKO NOVÉ**

☎ 608 104 466

📍 K. H. Máchy 174, Líbeznice 250 65

KOLEM KOLEM LÍBEZNIC

Pořádá
Líbeznický
koloběh z.s.
s podporou
obce Líbeznice

24. května 2026

registrace od 9.15 hod., start od 10.00 hod.
Areál zdraví v Líbeznících

Startovné 150 Kč v předprodeji, 250 Kč na místě
Závod jednotlivců 2 trasy: 40 km nebo 20 km
Závod rodin a skupin 20 km (cestou se plní úkoly)
 Nová kategorie **pro ELEKTROKOLA**

Bližší info a registrace www.libeznickokolobeh.cz

**OBEC BARÁČNÍKŮ LÍBEZNICE
VÁS SRDEČNĚ ZVE NA**

JARNÍ ZÁBAVU

**18.4
2026**

**20.00 HODIN
ŽLUTÁ KARTA**

**K TANCI A POSLECHU ZAHRAJE
JAN HOVORKA**

**MŮŽETE SE TĚŠIT NA BOHATOU
TOMBOLU**

Atletický oddíl Atletika Líbeznice všechny srdečně zve na

Duhové atletické závody pro děti

sobota – 18. dubna 2026
Areál Duhovka – ZŠ a ZUŠ Líbeznice, Měšická ulice

disciplíny atletického víceboje – ročníky 2011 – 2020

- 60 m (sprint)
- běh na 200 m
- hod raketkou / vrh koulí
- skok do dálky

Dopoledne – ročníky upřesníme, registrace 8.45 – 9.15, zahájení 9.30.
 Odpoledne – ročníky upřesníme, registrace 13.15 – 13.45, zahájení 14.00.

Startovné 200 Kč za závodníka, běžecké tretry povoleny.

Bližší informace na www.atletika-libeznice.cz a na FB.

Registrace pouze předem do 16. dubna 2026 do 19 hodin na www.atletika-libeznice.cz, je zde registrační formulář.
Registrace na místě (v den závodů) NENÍ možná.

Akce se koná za laskavé podpory obce Líbeznice.

**Realitní makléř č.1
v roce 2024 i 2025**

**v okrese
Praha - východ**

Uvažujete o prodeji nebo pronájmu
vaší nemovitosti?
Chcete znát její skutečnou cenu?
Neváhejte mě kontaktovat
a domluvit si nezávaznou schůzku.

**Daniel Skružný
604 999 909**

RE/MAX
G8 Reality

ODVOZ STARÉHO NÁBYTKU NA SKLÁDKU!

vyklízíme: sklepy, byty, pozůstalosti, zahrady atd.
Naložíme a odvezeme nepotřebné věci
za rozumnou cenu.

STĚHOVÁNÍ
Tel.: 773 484 056

PRODEJ,
PRONÁJEM

60 %
PŘEDEM

URČENÍ TRŽNÍ
HODNOTY

DLUHÝ,
EXEKUCE

PŘÍMÝ
NÁKUP

ÚVĚRY,
HYPOTÉKY

777 454 212
www.rksting.cz

STING

JEDU **EDU!**

**PŘÍMĚSTSKÝ
FOTOGRAFICKÝ TÁBOR
"FOTKA A JEJÍ KOUZLO"**
PRO DĚTI OD 9 DO 13 LET

- ✓ Portrétní fotografie v exteriéru i interiéru
- ✓ Kreativní focení kreslení světlem
- ✓ Výlet za zvířátky a jejich focení

27.7. - 31.7. 2026
ZŠ LÍBEZNICE

**UKAŽ NÁM SVOJE KOUZLO VE FOTCE
BUDEME SE NA TEBE TĚŠIT**

CENA: 3990 Kč

Informace a registrace:
jeduedu.webbooker.eu

RE/MAX
Alfa

Jsem realitní makléřka.

+420 724 820 220
denisa.grigorik@re-max.cz

DENISA GRIGORIK

Spolupráce se mnou znamená
minimální starosti s prodejem pro Vás.

HLEDÁME SKLADNÍKY PRO DC KLEČANY

- průměrný výdělek ve výši 45 000 Kč včetně stravného, bonusu a příplatků
- dovolená 20 + 5 dní
- svozový autobus nebo příspěvek na dopravu až 650 Kč měsíčně

DĚLEJTE PRÁCI, KTERÁ DÁVÁ SMYSL

+420720 058 369, www.albert.cz/kariera

kostel Sv. Jiří, Ragusa, jihovýchod Sicílie

Po velkém zemětřesení a erupci Etny na samém konci 17. století, které zničily celý východ ostrova, vznikala po sto let nová města, chrámy, kláštery, paláce. Sochařská výzdoba jejich fasád, plná šklebicích se tváří, skřetů a bájných zvířat je neopakovatelným představením barokní architektury Sicílie. Atmosféru dotváří i hornatý terén, hluboké rokle a města na stránkách vysokých kopců.

SICÍLIE BAROKNÍ

přednášející: PhDr. Duňa Panenková, historik umění

pondělí 20. 4. 2026 od 19 hodin
žlutá skautská klubovna hala Na Chrupavce

[/Knihovna Líbeznice](#)

POHÁDKOVÉ LÍBEZNICE

18. 4. 2026
14:00 – 17:00
Na rybníčku za OÚ Líbeznice

- ◆ Pohádkové postavy
- ◆ Soutěže a hry
- ◆ Hádanky a úkoly
- ◆ Kouzla s čarodějnicí!

◆ DROBNÉ ODMĚNY V CÍLI
◆ OBČERSTVENÍ ZAJIŠTĚNO

DOPORUČENÝ VĚK: 2–9 LET,
vítání všichni!

VSTUP ZDARMA!

HASIČI Líbeznice Zahrádkáři A JEJICH KAMARÁDI

ZÁKLADNÍ UMĚLECKÁ ŠKOLA LÍBEZNICE

TALEŇOVÉ ZKOUŠKY

HUDEBNÍ OBOR 28. 4. & 13. 5. 2026

TANEČNÍ OBOR 11. 5. A 14. 5. & 18. 5. A 21. 5. 2026

VÝTVARNÝ OBOR 21. 5. A 26. 5. 2026

Informace a elektronická přihláška na zuslibeznice.cz

Já vím, že pořad koukám do mobilu.

Jen nevím, jak z toho ven 😞

Praktické tipy, jak mi pomoci dřív, než se v tom ztratím úplně.

Přednáška pro rodiče a širokou veřejnost
16.4. / 18:00 - 20:00 / sál ZUŠ Líbeznice

Podpořeno z programu O2 Chytrá škola

Linkin Sphere O2 Chytrá škola

Vily Líbeznice

www.vily-libeznice.cz

☎ 775 778 878

MIMOŘÁDNĚ ÚSPORNÉ BYDLENÍ.

MODERNÍ LUXUS NA DOSAH PRAHY

KALENDÁŘ AKCÍ 2026

	16. 4. Já vím, že pořád koukám do mobilu – přednáška pro rodiče v ZŠ a ZUŠ		7. 6.	Líbeznické bludičky – Areál zdraví
	18. 4. Pohádkové Líbeznice – Na Rybníčku		12. 6.	Den otevřených dveří, koncert, výstava – ZŠ a ZUŠ
	18. 4. Jarní baráčnická zábava – Žlutá karta		13. 6.	KROKUS FEST – hudební festival – Areál zdraví
	18. 4. Duhové atletické závody pro děti – areál Na Duhovce		17. 6.	Olympijský běh – Areál zdraví
	20. 4. Přednáška Sicílie barokní – žlutá skautská klubovna Sportovní hala Na Chrupavce		5. 9.	Líbeznický koloběh – Areál zdraví
	21. 4. Key & politika – Sportovní hala Na Chrupavce		5. 9.	Vinné slavnosti – Mírové náměstí
	30. 4. Čarodějnice – Areál zdraví		12. 9.	Líbeznické posvícení – prostranství Na Chrupavce
	9. 5. Spolkový ples – Sportovní hala Na Chrupavce		7. 11.	Fitness s Olgou Šípkovou – Sportovní hala Na Chrupavce
	17. 5. Pohybové odpoledne s Andělkami – Sportovní hala Na Chrupavce		29. 11.	Adventní trhy – Sportovní hala Na Chrupavce
	24. 5. Kolem kolem Líbeznice – Areál zdraví		29. 11.	Rozsvěcení stromu a koncert v kostele sv. Martina – Mírové náměstí
	30. 5. Oldies diskó párty – Sportovní hala Na Chrupavce		4. 12.	Vánoční večerní běh – ZŠ a ZUŠ Líbeznice (Rondel)
	6. 6. Dětský den – Areál zdraví		5. 12.	Pekelná hasičárna – Hasičská zbrojnice
	7. 6. Charitativní sraz veteránských automobilů – Mírové náměstí		19. 12.	Vánoční turnaj v kopané – Sportovní hala Na Chrupavce
			24. 12.	Setkání s punčem a rozdávání betlémského světla – Mírové náměstí